

[Per Federspiel.]

at regeringen havde ændret sin stilling, og han gentog her, at det skyldtes, at planerne for det ydre frihandelsområde på afgørende måde var ændret. Det har jeg allerede behandlet i mit tidligere indlæg, og jeg ser ikke nogen grund til at komme tilbage til dette spørgsmål. Jeg kan ikke se betydningen af, at der blot indføres nogle ord, når man ikke har konkrete og synlige beviser for, at hensigten virkelig er der, og at det er meningen at danne et frihandelsområde alene med det formål at få forhandlinger i gang.

Så nævnte den højtærede minister, at udsigterne til en sådan forhandling også øver tiltrækning på vide kredse inden for de seks, og det er utvivlsomt rigtigt, men det øver ingen tiltrækning på den franske regering, og hvis ikke dette ydre frihandelsområde kan stilles op på en sådan måde, at man lægger de brudflader, der førte til afbrydelsen af forhandlingerne i december måned, er der ikke nogen som helst udsigt til, at forhandlinger på dette grundlag kan komme i gang.

Den højtærede minister mente, at jeg havde strøet lidt vel om mig med lig. Det er nu lidt overdrevent, for i hvert fald ét af de lig, som den højtærede minister ville pådutte mig, nemlig OEEC, omtalte jeg ikke som allerede affivet. Men jeg måtte opfatte det sådan, at denne for den europæiske økonomi så overordentlig værdifulde organisation stod i alvorlig fare for at dø i alt fald sultedøden, hvis dette med fællesmarkedet rivaliserende område blev oprettet, for hvad skulle OEEC overhovedet beskæftige sig med ud over måske hjælpen til de underudviklede områder og en vis kontrol med den anden institution, som den højtærede minister nævnte, Den europæiske Valutafond?

Så vil jeg gerne sige et par ord til det, den højtærede minister gentog om, at landbruget jo er med. Hvis man læser Saltsjöbadenberetningen og analyserer de forhandlinger, som dér har været ført, ja, så er det jo rigtigt, at der i forbindelse med disse forhandlinger tales om landbruget, men landbruget er ikke noget led i overenskomsten. Landbrugets vilkår følger ikke toldnedsættelserne, følger ikke udvidelsen af importkontingenterne. Med andre ord,

der gælder noget ganske særligt for landbruget. Jeg tror, det her går ganske på samme måde, som det gik under forhandlingerne i OEEC, hvor man nåede til det udmærkede kompromis, at man også ville forhandle om landbrugets stilling. Så kunne de britiske ministre rejse hjem til London og fortælle deres landbrugsrepræsentanter, at nu havde de dog undgået at få landbruget med i frihandelsområdet, mens den daværende højtærede minister for udenrigsøkonomi kunne rejse hjem til Danmark og fortælle os, at nu havde vi fået landbruget med i disse forhandlinger; begge dele var for så vidt rigtigt, det kom bare ganske an på, ud fra hvilket synspunkt man så det.

Men i hvert fald må man konstatere, at det kun er på papiret, landbruget er med. Gensidigheden, det, som man til stadighed har forlangt fra den høje regerings side, er ikke opnået, og dette er for os nok til at sige, at grundlaget for disse forhandlinger er utilstrækkeligt.

Den højtærede minister nævnte også resultaterne af landbrugsforhandlingerne i London, og jeg skal slet ikke underkende de bestræbelser, som de to ministre har gjort sig, og de resultater, de har opnået, men det minder i virkeligheden — hvis jeg må have lov til at sige noget om min egen profession — om to sagføreres forhandlinger, som man ofte har opfattet som en saks, hvor der findes to skarpe knive, der nok skærer, hvad der er imellem dem, men ikke skærer hinanden. På samme måde må man sige, at de resultater, der er opnået ved disse forhandlinger, i hvert fald ikke har skadet den ene part; der er intet, der har berørt de britiske dominions interesser; dem er man gået i en stor bue uden om både fra dansk og britisk side. Der er intet, der har berørt de britiske farmeres interesser.

Når man taler om begunstigelser på 100 og 150 mill. kr., må man ikke glemme én ting: tolden; enhver told betales normalt, i hvert fald for en væsentlig del, af forbrugerne. Det er altså de engelske husmødre, der i første række vil profitere ved disse toldnedsættelser. Derfor kan det naturligvis godt give en vis lempelse. Men når den højtærede minister fremviser som et resultat, at vi på det engelske marked for ba-